

Om de heerlijkheid van de verrijzenis te delen riep God zijn trouwe dienares tot zich

Mevrouw **RENILDE DHOEDT**

Weduwe van Heer Gustaaf Kerckhof

Geboren te Lissewege op 4 juli 1888 en godvruchtig overleden te Koekelare op 9 februari 1973 gesterkt door de H. Sacramenten der zieken.

Met grenzeloze dankbaarheid geven wij, trouwvol, "Moeder" terug aan de Heer !

Onze tranen zijn tranen van blijde dankbaarheid om alles wat "moeder" geweest is en voor ons betekend heeft. Renilde was een moeder om trots op te zijn : een zeldzame kostbare parel !

Wie haar van dichtbij mocht benaderen, wist eigenlijk niet goed wat hem meest had getroffen : er was immers zoveel !

Er was haar eenvoud en vertrouwvolle goedelijkheid in de omgang ; haar diepe levenswijsheid die voor iedereen in nood een wijs en gepast woord van bemoediging kon spreken : woorden die veel leed wisten te bedaren en te verzachten. Want zelf had moeder de school van het lijden doorgemaakt. Haar droom : haar zoon Louis, eens priester-missionaris aan het altaar en aan het werk mogen zien mocht niet in vervulling gaan... Haar man meer dan vier jaar krijgsgevangene

en vroegtijdig gestorven... de vele zorgen voor haar groot gezin... haar huis stukgeschoten in de oorlog... Al deze zware moeilijkheden kregen haar niet onder en toonden uit welk solied hout ze gesneden was : ze toonde zich de sterke vrouw, die nuchter en zakelijk de hand aan het werk sloeg, die zich niet laat ontmoedigen en herbegon, vertrouwend op Gods Vaderlijke Voorzienigheid en haar nooit aflatende werkkraacht ! In dit alles hield haar sterk geloof in God haar recht overeind. Ze wist en ze betrouwde erop dat God naast haar stond en haar niet in de steek zou laten !

Zulk een moeder drukt een stempel op haar gezin, op ieder van haar kinderen. Zulke moeders sterven niet : niet alleen omdat hun herinnering onuitwisbaar blijft voortleven in haar kinderen, maar ook omdat God voor zulke moeders borg staat met zijn belofte : "Wie in mij gelooft, zal eeuwig leven !"

Eens haar taak ten einde in haar eigen gezin en haar kinderen uitgetrouwd, werkte ze een andere levensdroom uit. Ze ging in dienst bij E.H. Vrielynck en verdiende vrijwel onmiddellijk haar naam : "Moederke" Moederke zou ze worden voor iedereen later in het Rustoord. Moederke met het nooit moede hart en haar nooit aflatende dienstbaarheid en bereidwilligheid voor iedereen.

"De grootste onder U, zal uw aller dieenaar zijn !" heeft eens de Heer gezegd. Om haar dienstbaarheid is Moederke groot geweest tot haar laatste dagen toe.

Mijn dierbare kinderen, kleinkinderen en achterkleinkind, gedenkt "moeder" en volgt mijn voorbeeld. Dat zal ons eens terug samenbrengen bij de Heer.

Het moge U allen goed gaan !

Sylvain en Yvonne Kerckhof-Martens,
en kinderen,

Octaaf en Maria Cocquyt-Kerckhof,
kinderen en kleinzoon,

André en Simonne Kerckhof-Costers,
en kinderen,

Leopold en Alice Kerckhof-Beuselincx,
en kinderen,

Aimé en Irène Kerckhof-Maenhout,
en kinderen,

Hilaire en Godelieve Sys-Kerckhof,
en kinderen,

August en Madeleine Vandenbroucke-Kerckhof,
en kind,

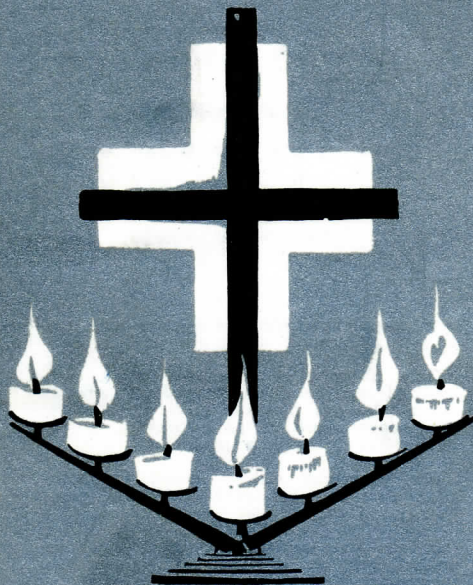
Jozef en Jacqueline Kerckhof-Raquet,
en kinderen,

Marcel en Thérèse Kerckhof-Demeester,
en kinderen,

De families Dhoedt, Kerckhof, Devlieghe,
Van Kerschaever en Dhondt,

danken U van harte voor de blijken
van deelneming en gebeden.

Druk. De Baene - Begraafenisond. Bleyaert St.-^{R10}~~Kruis~~

heer wijs mij
uw Licht